

Sammenhængen, gøre de altid deres Virkning. Man kan blive ved at gentage sligt, hvor tidt det end er blevet gendrevet, man kører blot videre og kan paa den Maade rent agitatorisk benytte et saadant Fund.

Heller ikke ved denne Lejlighed fik det ærede Medlem lagt nogen større Bevisstyrke i, hvad han i saa Henseende fremførte. Det var nogle Udtalelser af det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), hvori han, saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører, havde sagt noget om, at han kunde gaa ind paa denne Ordning med Amtmandstilsynet, eller rettere sagt, at han ikke fandt, at dette var noget stort Spørgsmaal. Vi have sagt det samme under denne Forhandling, at det er ikke noget stort og afgørende Spørgsmaal, og vi have til syvende og sidst ogsaa sagt, at naar Flertallets Ændringsforslag vedtages, ville vi kunne stemme for Loven. Vi have sagt, at subsidiært ville vi stemme for Loven i den Form, den har faaet ved Flertallets Behandling. Naar der imod et Spørgsmaal om Grundlinierne i Folketingets tidligere Holdning overfor denne Sag, vil det blive den ærede Ordfører umuligt at komme bort fra, at denne Holdning er i Overensstemmelse med Grundlinierne i vor Optræden og ikke med Grundlinierne i hans Optræden.

Det ærede Medlem sagde, at i Forslaget af 1882 var det ikke klart udtrykt, hvad Folketinget mente med Hensyn til disse Tilsynsspørgsmaal og Magistratsforretninger. Det kan gerne være, der kan næres Tvivl med Hensyn til den rent juridiske Opfattelse af Lovforslaget af 1882, men med Hensyn til Meningen er der ingen Tvivl mulig, thi da Spørgsmaalet kom frem paa det Tidspunkt ved Opposition fra konservativ Side i Tinget, blev det en Anledning for Venstres daværende Ordfører til at præcisere Venstres Opfattelse. Og Venstres daværende Ordfører var ikke en af dem, som man plejer at sætte saa stærkt i Forbindelse med de nuværende Radikale, det var en af dem, som det ærede Medlems Meningsfæller — ja, Meningsfæller i videre Forstand, thi det ærede Medlems Meningsfæller i snævrere Forstand vare aldrig den Mand god — pleje at sætte meget højt, nemlig Christen Berg. Hvad siger Christen Berg herom? Han siger: „Hvad nu derimod angaar Funktionerne for den nye Borgmester, som vil blive til efter vort Forslag, da vil jeg antage, at der kan være et Par ganske enkelte Magistratsforretninger, som det mulig vilde være rigtigt at overdrage til Byfogeden eller Politimeste-

ren.“ Det vil sige, at Christen Berg gaar med Hensyn til Magistratsforretninger ud fra, at hele Hovedmassen af dem skal blive hos den byrådsvalgte Borgmester, men at nogle enkelte kunne overdrages til Byfogeden eller Politimesteren, nøjagtig det samme, som vi have hævdet under disse Forhandlinger. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilsynet havde Christen Berg ikke den højtidelige Opfattelse af Grundlovens § 91, som den nuværende højtærede Indenrigsminister gør sig til Talsmand for. Christen Berg siger derom: „Hvad derimod angaar den tredie Funktion, Statens Tilsyn, da kan jeg ikke skønne rettere, end at vi i Købstæderne have alt det Tilsyn, vi kunne ønske i Indenrigsministerens Stilling; han har jo Tilsyn med Kommunevæsenet i Købstæderne, med Havnevæsenet, Regnskabsvæsenet og deslige.“ Med andre Ord: atter er den Opfattelse, som Christen Berg udtalte den Gang, nøjagtig den samme, som er udtalt fra vor Side.

Christen Berg føjer saa til en Redegørelse for, at denne berømte Myndighed i § 12 vedblivende vil ligge hos den byrådsvalgte Formand. Dette have vi strøget i den sidste Form for Forslaget, som det ærede Medlem har gjort opmærksom paa, men det er et Punkt, som vi ikke paa noget Tidspunkt have lagt større Vægt paa. Under Forhandlingerne i Udvalget have vi erklæret, at vi meget vel kunne gaa ind paa den Ordning, at den nye Borgmester fik denne Myndighed, som efter vort Skøn vilde være lidet værd og af ringe Interesse. Hvis man fra den modsatte Side havde stillet sig velvillig der overfor, skulde det have været os en stor Fornøjelse at tage Ordningen paa den Maade, men jeg havde det Indtryk under Forhandlingerne i Udvalget, at den højtærede Minister stillede sig endnu mere uvilligt overfor denne Ordning end overfor den, vi i Øjeblikket have foreslaaet. Derfor have vi, om jeg saa maa sige, næsten for at imødekomme Stemningen hos de Herrer foreslaaet Sagen ordnet paa den Maade, som det her er sket. Hvis de Herrer skulde ønske at forene sig med os om et Ændringsforslag, der kort og godt strøg vedkommende Paragraf i Ministeriets Forslag om Amtmandstilsynet til tredie Behandling, skulde vi ikke volde Vanskeligheder paa dette Punkt. Det reelle er for os, at vi ikke skubbe en ny Mellemyndighed ind mellem Indenrigsministeriet og Byerne i Amtmandens Person. Det var det, Folketinget den Gang gik ud fra ikke skulde ske, og det er ogsaa det,